

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת בהעלתך ה' אלפים תשע"ב תהא שנת ע"ב בגימטריא חסד. [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

סוד הכנפים של העופות והמלאכים.

מדוע נקראת נטילת ידים בלשון חז"ל כנפים.

מדוע נהפכו התפלין של אלישע לכנפים.

מדוע נקראים הצדיקים כנפים.

מדוע מסתים חוט השדרה של העופות בכנפים.

מדוע הכנפים הם יסוד שביסוד.

מדוע למלאכים אין אחור רק פנים.

מדוע פרנסתו של אדם מעופפת לו כצפור.

מובא ברבנו בחיי (תרומה כה, יח) על דרך הפשט הפרובים במקדש ובמשכן, מופת ועדות למציאות מלאכים, לפי שהמלאכים הם המשפיעים כח השכל, ומשימים הדבור בפי הנביאים, במצות השי"ת, שאלמלא כן אין נבואה ואם אין נבואה אין תורה, "פרשים כנפים מלמעלה", מקבלים שפע כח הבא להם מלמעלה, זהו דעת הרמב"ם ז"ל, ואם תשפיל בדעת הרמב"ם ז"ל בענין הפרובים, תמצא כי הם כנגד הפרובים שראה יחזקאל הנביא, והם חיות הקדש. רואים שהמלאך מקבל ומעביר את השפע של הקב"ה בכנפיו, נראה דזה מרמז בכתוב (תהלים קד, ג) "המהלך על כנפי רוח: עשה מלאכיו רוחות", שהקב"ה כפיכול "מהלך" ומעביר את השפע, "על כנפי רוח", על הכנפים של המלאכים. וכן מובא בספר 'שערי אורה' (שער ה) שכל כנפיו שמוותיו של הקב"ה הם בבחינת כנפים. וכן כנפים בגימטריא מלוי אותיות שכינ"ה ש"ן כ"ף י"ד נו"ן ה"א. המרמז על השפעת השכינה. וכן הכתוב (דברים לב, יא) "יפרש כנפיו" בגימטריא ספירות.

כתוב (ישעי' ו, ב) "שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד". נראה ד"שש כנפים" הן כנגד מספר שש, שדרכו משפיע הקב"ה את ההשפעות למטה, דההשפעה היא דרך כנפים ומספר שש. וכן מובא בספר 'שערי אורה' (שערים ג - ד) "שרפים עמדים ממעל לו" כלומר לשם אדני, שהם שני שרפים בעלי שש כנפים, המשמשים לה' צבאות וכו', ומכח ו' יבוא להם שש כנפים. רואים ששש כנפים מרמזות על האות ו' המסמלת את היסוד. וכן "שש כנפים שש" ס"ת ש"ש המסמלת את היסוד. וכן "כנפיהם" בגימטריא צדיק. וכן הכתוב (בראשית מה, ט) "כה אמר בנך יוסף שמני אליהם לאדון" ס"ת כנפיהם דהשפעת היסוד היא דרך הכנפים. וכן כנפיהם מרמזות בכתוב המרמז על השפעת יוסף (שם מו, כז) "ובני יוסף אשר גלד לו במצרים נפש שנים כל הנפש" בדלוג הפוך של ג' אותיות. וכן הכנף בגימטריא יוסף. וכן מובא בספר 'אדרת אליהו' ל'בן איש חי' (פ' שלח) ש'כנף

הוא מלשון **כְּנוּפִיא** ומרמז על קבוע וְאֶסִיפָה. ומבאר לדברינו **דְיוֹסָף** היסוד הוא מלשון **אֶסִיפָה** שמאסף בתוכו את כל האורות. וכן כִּנְף מאסף בתוכו את השפע שהוא משפיע. וכן **כִּנְף** בגימטריא ויקהל שמאסף את כלם.

מְצִינו בגמרא (חולין מו.) שחוט השדרה בעוף מגיע עד לכנפים של העוף. בארנו במאמר 'חשמל עוף' שהעופות הגשמיים מסמלים את העופות הרוחניים שהם המלאכים. נראה דלכן חוט השדרה מגיע עד לכנפים, דסיוס חוט השדרה הוא בחינת יסוד, כשם שבארנו במאמר 'חשמל דם' על זנב הבהמה וחייה שהוא בחינת יסוד כיון שהוא סיוס חוט השדרה שלהם. וכן באדם היסוד וגיד הנשה הם סיוס השדרה לכן הם בחינת יסוד, כדבארנו במאמר 'חשמל חטא', כך כנפי העוף הן בחינת היסוד שלו, כפי שרואים שדרךן הוא משפיע את השפע, לכן שם מסתים חוט השדרה שלו. וכן **כְּנָפִים** בגימטריא **יסוד מיסוד** דעופות הם בחינת יסוד כפי שהבאנו במאמר שם **שְיוֹסָף** בגימטריא **עוף**. והכנפים שהן היסוד של העוף הן בחינת יסוד שביסוד לכן הם בגימטריא **יסוד מיסוד**.

מוֹבָא בשער מאמרי רשב"י להאריז"ל (תצוה ע' קנג) שספירת היסוד היא בבחינת פנים בלבד ואין לה אחר, כמו שרואים באדם שהיסוד נמצא בצד הפנים. נראה דגם במלאכים השכיכים לעולם היצירה שהוא בחינת יסוד, אין בחינת אחר כמובא בפרוש הרא"ש (שמות לג, יט) **אין ערף במלאכים שנאמר "ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים" ללכת אל ד' רוחות, לכן "לא יסבו בלכתן" בשום רוח איש אל עבר פניו ילכו.** וכן פנים נרמזים בתבת אופנים. כמובא בפרוש הר"י דמן עכו לספר יצירה (פ"א) **לשון אופנים מגזירת פנים, לומר שלכל מקום שחוזר שם פונה פי הוא עגל.** וכן הכנפים שהן בחינת היסוד שבמלאכים, שיכות לבחינת הפנים שלהם, כפי שרואים שהכתוב מקשר את הפנים לכנפים, (יחזקאל א, ו) **"וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם".** וכן מצינו ברש"י שם (א, ט) שהחיות מכסות את פניהם בכנפיהן. וכן בתבת **כְּנָפִים** יש אותיות פנים. וכן מובא בכתבי הגרמ"מ משקלוב (ביאורי הזהר מג) שתבת **יסוד** מרמזת על **יו פנים וס"ד** כנפים שיש במרכבה. דד' חיות שלכל חיה יש ד' פנים, הם ביחד **יו פנים**, וכיון שלכל פנים של כל חיה יש ד' כנפים, ד' פעמים **יו** הם ביחד **ס"ד**.

מְצִינו בזהר (שמות כא.) **אמר רבי ינאי יודע היה משה שאותו הר הר האלהים הוא, דכתיב "ויבא אל הר האלהים", דתנן מה ראה משה באותו הר, ראה עופות שהיו פורחים ופורשים כנפיהם ולא היו נכנסים בו, לכאורה צריך להבין מדוע הזהר אומר שהעופות היו פורשים כנפיהם, היה צריך לומר שהעופות מסובבים את ההר ואינם נכנסים, ומה ענין פרישת הכנפים, ומבאר לדברינו דפרישת הכנפים מרמזת על ההשפעה הרוחנית ששורה בהר סיני ופורשת את כנפיה שם, ובגלל שיש פרישת כנפים רוחנית, העופות היו פורשים כנפיהם מחוץ להר לרמז שזה הטעם שאינם נכנסים לשם.**

מְצִינו במדרש (שמו"ר ה, יב) **אמר רבי עקיבא למה נמשלו ישראל פעוף מה עוף אינו פורח אלא בכנפים אף ישראל אינו יכולין לעמד אלא בזקנים.** רואים שהתקשרות ישראל לקב"ה דרך הצדיקים היא בבחינת כנפים, והצדיקים הם בחינת הכנפים של ישראל. ומבאר לדברינו דצדיקים מעלים ומורידים את השפע דרך כנפי המלאכים.

מוֹבָא בספר הלקוטים' להאריז"ל (תרומה ע' קפב) **קלעים שהוא מעשה רשת כדי שיבוא אור ארץ אנפין להאיר לזעיר אנפין דרך אותם הנקבים.** רואים שמחצות החצר הנקראות קלעים מסמלות את אור הספירות שיורד למטה למשכן. וכן **קלע** בגימטריא **כְּנָפִים** המסמלות את השפעת

הספירות. וכן קלע מסמל את היסוד שיורה חצים בבחינת זרע, כדבארנו במאמר 'חשמל קשת'. וכן הפתוב (משלי כד, טז) "כי שבע פול צדיק וקם" ס"ת קלעי"ם, דכתוב זה מרמז על האור אין סוף שנופל ויורד דרך הצדיק יסוד, למטה למספר שבע, ואחר כך קם ועולה מלמטה למעלה דרך המיין נוקבין.

מצינו בזהר (בראשית יח): שהמלאכים משפיעים את השפעת המזון לעולם. וכן מובא ב'ילקוט ראובני' (כרך ג' ערך כרובים בשם מדרש פליאה) **בשעה שבגני אדם מסדרים להשתחוות לפגי הקב"ה, בקרבנות ותפלה, אז אופנים וחיות מתקנים השפעת מזונות לעלמא.** רואים שהשפעת המזון באה דרך האופנים וחיות, וכן מביא שם מהזהר על הפתוב "המלאך הגאל אתי", שהברכות באות תחלה למלאכים ואחר כך לעולם. וכן מלאך ר"ת הפתוב (תהילים לד, י) "כי אין מחסור ליראיו".

מצינו בגמרא (ברכות סג.) "והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך" רבי שמואל בר נחמני אמר **פרנסתו מעופפת לו בצפור.** נראה דהגמרא מרמזת על השפעת הפרנסה שבאה דרך המלאכים ומעופפת בצפור. ולכן הכתוב מתחיל עם שם שדי, דשם שדי מסמל את עמוד האמצע ששם מקום המלאכים. וכן מצינו על פרנסה שעוזבת את האדם, שהיא מעופפת ממנו. כמובא במסכת דרך ארץ זוטא (פ"ד) **אם עשית צדקה תזכה לממון, ואם זכית לממון עשה ממנו צדקה בעוד שהוא בידיך, קנה ממנו העולם הזה ותנחל העולם הבא, שאם אין אתה עושה ממנו צדקה יעוף פתאים, שנאמר "התעייף עיניך בו ואיננו".**

מצינו במדרש (שמ"ר לא, יד) לא כל מי שהוא עשיר היום, הוא עשיר למחר, ולא כל מי שהוא עני היום עני למחר. למה שגלגל הוא בעולם. שנאמר "מזרה רשעים מלך חכם וישב עליהם אופן" ואין אופן אלא גלגל. נראה דלכן קורא המדרש להשפעת הפרנסה גלגל, דהפרנסה באה לעולם דרך מלאכי הפרנסה שהם אופנים וגלגלים. ולכן המדרש מביא את הפסוק "וישב עליהם אופן". לרמז על האופנים והגלגלים שמשפיעים את הפרנסה. וכן מצינו בגמרא (שבת קנא:) **גלגל הוא שחוזר בעולם.** ונראה דלכן גלגל זה הוא גלגל שחוזר בעולם, דיש גלגלים שבאים לעולם לעשות שליחות מסוימת ובה מסתיימת שליחותם. מאידך הגלגלים שמשפיעים את הפרנסה הם קשורים לממון הגשמי שעובר מיד ליד ממילא הם גם כן עוברים מיד ליד וחוזרים בעולם כל הזמן. וכן מובא בספר 'אהבת ציון' מבעל ה'נודע ביהודה' כל המטבעות אשר הם עוברים לסוחר כלם הם עגלים, לרמז דבר עגל מתעגל ומתגלגל, ואין לו תקומה במקום אחד, והוא גלגל החוזר בעולם. וכן מובא ציור של גלגל החוזר בעולם בספר 'קול מוסר' שנדפס בשנת תפ"ה, ובמרכז הגלגל הוא כתב את הפסוק של המלאכים "וקרא זה אל זה ואמר". וכן אופן בגימטריא ממון. וכן מובא בספר 'גימטראות' לר"י החסיד (כרך א' פ"א) שהפסוק המדבר על המלאכים "סלם מוצב ארצה" בגימטריא גלגל חוזר בעולם. וכפי שמבאר ה'בן איש חי' שהמלאכים העולים ויורדים בסלם מרמזים על הגלגל החוזר שמוריד ומעלה, היינו מוריש ומעשיר. וכפי שמובא בבעל הטורים על הפסוק שסולם בגימטריא ממון.

מצינו בגמרא (שבת סב:) **שלושה דברים מביאין את האדם לידי עניות וכו' מזלזל בנטילת ידים.** וכן מובא בספר 'שושן סודות' (אות קמב) שעל נטילת ידים ר"ת ענ"י, לרמז שזה מוציא מידי עניות. וכן נטילה היא מלשון לקיחה, וכשנוטלים ידים לוקחים שפע. וכן מובא ב'סדור הרש"ש' לכוון בנטילת ידים להמשיך שפע של פסוקי 'ויתן לך', ופסוקי 'ויתן לך' מדברים על השפעת הפרנסה. וכן מובא ב'שער הכוונות' להאריז"ל (ברכת השחר ח"א ז) **צריך לפשוט כפות הידים כמי שרוצה לקבל בהם איזה דבר.** וכן מובא בספר 'תורת העולה' לרמ"א (פ"ד) שצריך להגביה ידיו בנטילת ידים לרמז על קבלת השפע מלמעלה. וכן מצינו בגמרא (בכורות ל:) שנטילת ידים נקראת 'כנפים', ומבאר ה'חסדי

דָּוִד' (תוספתא סוטה) מִפְּנֵי שְׂאֵחַר הַנְּטִילָה הוּא מְרִים יָדָיו כְּכֹנָפִים. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ שֶׁהַמְּלָאכִים מַעֲלִים וּמֹרִידִים אֶת הַשֹּׁפֵעַ בְּכֹנָפֵיהֶם. וּבְנְטִילַת יָדַיִם מִתְקַשְּׂרִים לְמִלְאכֵי הַפְּרִנְסָה. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' י' ש' צוּר שְׁלִיט"א שְׁנְטִילַת יָדַיִם בְּגִימְטְרִיא הַכְּתוּב (שמות טז, ד) "לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם".

מוֹבָא ב'טוֹר' (א"ח קנח) יוֹסִיף לְטַל בְּשֹׁפֵעַ דְּאָמַר רַב חֲסִדָּא אָנָּא מְשָׂאֵי מְלָא חֲפָנָאֵי מְיָא, וְיִהְיִי לִי מְלָא חֲפָנָאֵי טִיבוֹתָא וְכוּ', בֵּינָן דְּמִבְרַח קָדָם הִנְגוּב הוּי שְׁפִיר קָדָם לְעִשְׂתָּן שְׁגָם נְגוּב הוּא מִן הַמְצָנָה. רואים שֵׁשׁ עֲנָנִים לְשֹׁפֵעַ מִיָּם בְּשֹׁפֵעַ, כְּדִי לְעוֹרֵר אֶת הַשֹּׁפֵעַ שֶׁבָּא מִפְּעֻלָּה זוּ.
מְצִינּוּ בְּזֵהָר חֲדָשׁ (רות קה:) נְטִילַת יָדַיִם קָדָם אֲכִילָה מְאִי טַעְמָא, בְּגִין דְּאֲכִילָה אִיצְטְרִיךְ נְקִיוֹת כְּגוֹנָא דְּמִלְאכֵי הַשָּׂרַת דְּלַעֲלָא. בְּאֲרָנוּ בְּמִאָמֵר 'חֹוֹטֵי הַחֲשָׁמַל' שֶׁהַשֹּׁפֵעַ הַפְּרִנְסָה לְעוֹלָם בָּאָה דְרַךְ הַמְּלָאכִים. נִרְאָה דְּהַזֵּהָר מְרַמֵּז שְׁנְטִילַת יָדַיִם מִקְשָׁרַת אֶת הָאָדָם לְמִלְאכֵי הַשָּׂרַת, שֶׁמְשַׁפְּעִים אֶת הַפְּרִנְסָה שֶׁהֵם בְּבַחֲיִנַת נְקִיּוֹן.

מְצִינּוּ בְּגִמְרָא (שבת מט.) פְּעַם אַחַת גְּזָרָה מְלָכוֹת רוּמֵי הַרְשָׁעָה גְּזָרָה עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁכָּל הַמְּנִיחַ תִּפְלִין יִנְקְרוּ אֶת מַחוּ, וְהִיָּה אֲלִישָׁע מִנִּיחָם וְיוֹצֵא לְשׁוֹק, רָאָהוּ קִסְדוֹר אַחַד, רַץ מִפְּנֵי וְרַץ אַחֲרָיו, בֵּינָן שֶׁהִגִּיעַ אֶצְלוֹ, נְטָלֵן מְרָאשׁוּ וְאַחֲזָן בְּיָדוֹ. אָמַר לוֹ מָה זֶה בְּיָדְךָ אָמַר לוֹ כְּנָפֵי יוֹנָה, פִּשְׁט אֶת יָדוֹ וְנִמְצְאוּ כְּנָפֵי יוֹנָה, לְפִיכֵךְ קוֹרִין אוֹתוֹ אֲלִישָׁע בַּעַל כְּנָפִים. נִרְאָה דְּלָכוּ נִהְפְּכוּ הַתִּפְלִין לְכְנָפֵי יוֹנָה, דְּתִפְלִין מְסַמְּלִים אֶת מְלָאכֵי הַקְּדוּשָׁה שֶׁמְשַׁפְּעִים פְּרִנְסָה כְּדַבְּאֲרָנוּ בְּמִאָמֵר 'חֲשָׁמַל צִיצִית', וְכֵן הַיּוֹנָה מְסַמְּלַת אֶת הַמְּלָאכִים הָאֵלוּ. וְכִיּוֹן שֶׁהַעוֹפוֹת הַרוֹחָנִיִּים מְשַׁפְּעִים אֶת הַשֹּׁפֵעַ בְּכֹנָפֵיהֶם, לָכוֹן הַתִּפְלִין שֶׁמְשַׁפְּעִים שֹׁפֵעַ זֶה נִמְשָׁלוּ לְכְנָפֵי יוֹנָה. וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֵהָר חֲדָשׁ (תיקונים קכא:) **תְּרִין רְצוּעִין לְקַבֵּל כְּנָפֵי יוֹנָה. רואים שְׂרָצוּעוֹת הַתִּפְלִין שֶׁמְשַׁפְּעוֹת אֶת שֹׁפֵעַ הַתִּפְלִין הֵן בְּבַחֲיִנַת כְּנָפֵי יוֹנָה. וְכֵן שֶׁמַּעֲתִי מִמוֹ"ר הַרְה"צ ר' פִּישֶׁל אֵיזֶנְבַּאךְ זְצוּק"ל, שֶׁמִּנְהַג הַמְּקַבְּלִים כְּשֶׁמְקַבְּלִים הַתִּפְלִין, לְהַשְׁאִיר אֶת הַרְצוּעוֹת שֶׁל הָרֵאשׁ בּוֹלְטוֹת מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, לְרַמֵּז עַל כְּנָפֵי יוֹנָה. וְכֵן טַטְפֹת בְּגִימְטְרִיא הַכְּתוּב (בראשית א, כא) "כָּל עוֹף כְּנָף לְמִינֵהוּ". וְהַגְּמָרָא שֶׁם מְמַשִּׁיכָה מְאִי שְׁנָא כְּנָפֵי יוֹנָה מְשַׂאֵר עוֹפוֹת מְשׁוּם דְּאִימְתִיל כְּנָסַת יִשְׂרָאֵל לְיוֹנָה, שְׁנָאמַר "כְּנָפֵי יוֹנָה נִחְפָּה בְּכֶסֶף וְגו'". נִרְאָה דְּהַגְּמָרָא מְרַמֵּזת עַל הַכְּנָפִים שֶׁמְצַפּוֹת בְּכֶסֶף וּמְסַמְּלוֹת אֶת הַשֹּׁפֵעַ הַפְּרִנְסָה.**

הוספות למאמר קץ הגאולה בשנת תשע"ב

ניתן לקבל את המאמר המלא בבקשה לכתובת המייל דלקמן.

כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאלה לעולם.

[הוספה על המאמר לרפואת מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א]

מוֹבָא ב'עֵץ חַיִּים' לְהַאֲרִיז"ל (שער א' ח"א ע' ג') שְׁכָשֶׁם שְׁנָפְלוּ רַפ"ח נִיצוּצִים בְּשִׁבְרַת הַמְּלָכִים בְּבְרִיאַת הָעוֹלָם לְמַטָּה לְקַלְפוֹת, כֵּן נָפְלוּ נִיצוּצִים מִדְּרָגָה עֲלִיוֹנָה שֶׁבְּקִדְשָׁה בְּבַחֲיִנַת אָבָא וְאִמָּא שְׁשֵׁם אֵין קַלְפוֹת כָּלֵל, לְדְרָגָה תַּחְתּוֹנָה שֶׁבְּקִדְשָׁה בְּבַחֲיִנַת זְעִיר אֲנַפִּין וְנִיּוּקְבָא. וְנִיצוּצִים אֵלוּ הֵם הַתּוֹרָה בְּעֶצְמָה שְׁעֲלִיָּה נְאָמַר בְּמִדְרָשׁ (ב"ר יז, ה) **נוֹבְלוֹת חֲכָמָה שֶׁל מַעֲלָה תּוֹרָה. וְכִמּוֹ שֶׁמְצִינּוּ בְּגִמְרָא (יבמות סג:) אֵין בֶּן דָּוִד בָּא עַד שֶׁיִּכְלוּ כָּל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁבְּגוּף. הֵינּוּ שְׂצִרִיךְ לְבַרֵּר אֶת כָּל הַנִּיצוּצוֹת שֶׁנָּפְלוּ לְמַטָּה לְקַלְפּוֹת וּלְהוֹלִיד אוֹתָם, כִּי אֵין בֶּן דָּוִד בָּא עַד שֶׁיִּגְמְרוּ לְבַרֵּר אֶת נִיצוּצֵי הַתּוֹרָה וְהַחִידוּשִׁים שְׂצִרִיךְ לְהַתְּחַדֵּשׁ בְּזִמְנָן הַגְּלוּת.**

מְצִינּוּ (במשנה (אבות ו, ו) **כָּל הָאוֹמֵר דָּבָר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ מְבִיא גְּאֻלָּה לְעוֹלָם**. נִרְאָה לְבָאֵר כִּינּוֹן שֶׁהִמְחִדֵּשׁ דָּבָר בַּתּוֹרָה הוּא חֵלֶק מֵהַדָּבָר תּוֹרָה. לְמַשָּׁל, כְּשִׁלּוּמְדִים בַּמְשֻׁנָה 'רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר', הַמְלִים רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר הֵן חֵלֶק מֵהַמְשֻׁנָה, וְחֵלֶק מֵהַדִּין הַנֶּאֱמָר, דְּזֶה שְׂרַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר דִּין זֶה, מְלַמֵּד שְׁדִין זֶה הוּא חֵלֶק מִנְשֻׁמַת רַבִּי מֵאִיר, וְחֵלֶק מֵהַטַּעַם שֶׁל הַדִּין הוּא בְּגִלְל שְׂרַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אוֹתוֹ וְכוּ'. וְכִינּוֹן שֶׁבִשְׂבִיל לְהַבִּיא אֶת הַגְּאֻלָּה צָרִיךְ לְגַמֵּר לְבַרֵּר אֶת נִיצוּצֵי הַתּוֹרָה, כָּל הָאוֹמֵר דָּבָר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ, הוּא אוֹמֵר אֶת הַתּוֹרָה בְּשִׁלְמוֹת, וּמְבַרֵּר אֶת נִיצוּצוֹת הַתּוֹרָה בְּשִׁלְמוֹת, וּמְקַרֵּב אֶת הַגְּאֻלָּה.

וְכֵן מוֹבָא בְּרַמ"ק (ח"ע קסב) **אַחַר שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גָּלָה סוּד הַמְּרָאוֹת עַל יְדֵי יַחְזָקָא, יֵשׁ לוֹ יַחַס עִמָּהֶם וְכוּ', וְכִיּוֹצֵא לְכָל נְבִיא אוֹ חֲסִיד, אֵין מִי שֵׁיִשְׁאֵב אוֹתָם אֶלָּא הַנְּבִיא הַהוּא, אוֹ הַצַּדִּיק הַהוּא**. וְכֵן מְצִינּוּ בַּמְדְּרָשׁ (ילקוט חקת תשנ"ט) **בְּשַׁעָה שֶׁעָלָה מִשָּׁה לְמָרוֹם שָׁמַע קוֹלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיּוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בְּפִרְשַׁת פָּרָה וְאוֹמֵר הִלְכָה בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ, אֲלֵיעֶזֶר בְּנֵי אוֹמֵר פָּרָה בַּת שְׁתִּים עֲגָלָה בַּת שְׁנָתָה, אָמַר מִשָּׁה לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, הַעֲלִיזוּנִים וְהַתְּחַתּוֹנִים בְּרִשׁוֹתֶיךָ, וְאַתָּה יוֹשֵׁב וְאוֹמֵר הִלְכָה מִשְׁמוֹ שֶׁל בֶּשֶׁר וְדָם, אָמַר לוֹ מִשָּׁה צַדִּיק אַחַד [רַבִּי אֲלֵיעֶזֶר] עֲתִיד לַעֲמֹד בְּעוֹלָמִי וְעֲתִיד לְפָתֹחַ בְּפִרְשַׁת פָּרָה תַּחֲלָה**. רואים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר אֶת הַהִלְכָה יַחַד עִם הָאוֹמְרָה, עוֹד קוֹדֵם שְׁאוֹמְרָה, וּמְבַאֵר לְדַבְּרֵינוּ, שֶׁהָאוֹמֵר הוּא חֵלֶק בְּלִתי נִפְרָד מֵהַהִלְכָה. וְכֵן מוֹבָא בְּסִפְר 'מְדְרָשׁ שְׁמוּאֵל' (אבות ו, א) **לֹא עַל חֲנָם סִדֵּר רַבָּנּוּ הַקְּדוֹשׁ שְׁמוֹת הַחֲכָמִים בְּעֶצְמָם בְּלִשׁוֹן הַמְשֻׁנָה, שֶׁנִּרְאָה מְזָה שְׁכָל כֵּךְ עֵקֶר הוּא לְשִׁנוֹת שְׁמוֹת הַחֲכָמִים כְּמוֹ הַמְשֻׁנָה עֶצְמָה**.

וְכֵן מוֹבָא בְּשִׁלְ"ה שְׁאָדָם שְׁאִינוּ יְכוֹל לְלַמֵּד, אִם הוּא קוֹרָא שְׁמוֹת הַסְּפָרִים נַחֲשֵׁב לוֹ לְתוֹרָה. וְנְבִיא אֶת לְשׁוֹנוֹ: (הַגְּהוֹת לְתוֹלְדוֹת אָדָם בֵּית אַחֲרוֹן) **אַף מִי שֶׁהוּא עִם הָאָרֶץ גָּמוֹר וּמְצַטְעֵר מְאֹד עַל מַעוֹט הַבְּנֵתוֹ וְאִינוּ מִבֵּין שׁוֹם דָּבָר, וְקוֹרָא בְּכָל לְבוֹ שְׁמוֹת שֶׁל תּוֹרָה שֶׁבִּפְתָּב וְתוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה, כְּגוֹן הַמְּזַכִּיר שְׁמוֹת חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תּוֹרָה, וְאַחַר כֵּן שְׁמוֹת נְבִיאִים רַאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים, וְאַחַר כֵּן שְׁמוֹת שִׁיתָא סְדְרֵי מְשֻׁנָה, וְאַחַר כֵּן שְׁמוֹת מְדְרָשֵׁי ר"ל, וְכֵן מְדְרָשִׁים הַמְּדַבְּרִים מִסוּדוֹת אֱלֹהִיּוֹת זֹהָר וְתַקוּנֵי זֹהָר וּבְהִיר וּפְרָקֵי הַמְּרַכְבָּה וּפְלִיאָה וְקִנְיָה וְכִיּוֹצֵא בְהֵן, וְהוּא קוֹרָא אֱלוֹ הַשְּׁמוֹת וְנִפְשׁוּ חֲשֵׁקָה בְהֵן וּבוֹכָה עַל שְׁאִינוּ מְבִינִם, אַז הוּא מְרַצָּה לְהַשֵּׁם יַתְבָּרַךְ, וְיִזְכָּה לְזֶה לְעֲתִיד לְבֵא**. וּמְבַאֵר לְדַבְּרֵינוּ שֶׁשְׁמוֹת הַסְּפָרִים וְהַחֲכָמִים הֵם חֵלֶק מֵהַדָּבָר תּוֹרָה.

וְנִסְח זֶה שֶׁל מְבִיא גְּאֻלָּה לְעוֹלָם מְצִינּוּ כֵךְ בְּעוֹד מְקוּם אַחַד בְּח"ל: (מסכת כלה פ"א) **הַעִיד ר' אֲלֵיעֶזֶר ב"ר יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה כָּל הַקּוֹרָא פְּסוּק בְּזִמְנוֹ מְבִיא גְּאֻלָּה לְעוֹלָם**. וְנִרְאָה לְבָאֵר עַל פִּי דַבְּרֵינוּ שֶׁכְּשֵׁם שֶׁהָאוֹמֵר אֶת הַתּוֹרָה הוּא חֵלֶק מֵהַדָּבָר תּוֹרָה, כֵּן הַזְּמַן שֶׁבוֹ אוֹמְרִים אֶת הַתּוֹרָה מִתְחַבֵּר לְהִיּוֹת חֵלֶק מֵהַתּוֹרָה. כִּי הָעוֹלָם מִשְׁתַּלְשֵׁל מֵהַתּוֹרָה וְהוּא חֵלֶק מִמֶּנָּה [אֶסְתַּכַּל בְּאוֹרֵייתָא וּבְרָא עֲלֵמָא]. וְאִם קוֹרְאִים פְּסוּק בְּזִמְנוֹ, הַזְּמַן מִתְחַבֵּר לְתוֹרָה בְּשִׁלְמוֹת, וְהַדָּבָר תּוֹרָה בָּא לְשִׁלְמוֹתוֹ וּלְבִרְרוֹ הַנִּצְרָךְ לְצַרְךָ הַגְּאֻלָּה. לְכֵן הוּא מְבִיא גְּאֻלָּה לְעוֹלָם.

כְּתוּב (שמות כב, ז) **"אִם לֹא יִמְצָא הַגֵּנֵב וְנִקְרַב בְּעַל הַבַּיִת אֶל הָאֱלֹהִים אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בְּמַלְאֲכַת רַעְהוֹ"**. וּבַהֲקִדְמָה לְסִפְר הַבְּרִית' מְצִינּוּ אֶת הַלְשׁוֹן שֶׁל פְּסוּק זֶה לּוֹמֵר שֶׁהַבִּיא בְּסִפְרוֹ אֶת הַדְּבָרִים בְּשֵׁם אֲמָרָם, וְ"לֹא שָׁלַח יָדוֹ בְּמַלְאֲכַת רַעְהוֹ". נִרְאָה שֶׁפְּסוּק זֶה מְרַמֵּז שְׁאִסוּר לְגַנֵּב דְּבָרֵי תּוֹרָה, וְצָרִיךְ לּוֹמֵר דָּבָר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ. **"אִם לֹא יִמְצָא הַגֵּנֵב"**, הֵינּוּ בְּדַבְּרִים שֶׁבְּדָרְךְ כָּלֵל לֹא מוֹצְאִים אֶת הַגֵּנֵב, וְלֹא שְׁמִים לֵב שֶׁהוּא גֵנֵב דְּבָרֵי תּוֹרָה מִזוּלְתוֹ. **"וְנִקְרַב בְּעַל הַבַּיִת אֶל הָאֱלֹהִים"**, מִי שֶׁמְתַנַּמֵּר לְהִיּוֹת בְּעַל הַבַּיִת עַל הַדְּבָרֵי תּוֹרָה, יִצְטָרֵךְ לְתַתּוֹ דִּין לְפָנָי הָאֱלֹהִים **"אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בְּמַלְאֲכַת רַעְהוֹ"**. וְכִינּוֹן שֶׁפְּסוּק זֶה מְרַמֵּז עַל הַמְשֻׁנָה כָּל הָאוֹמֵר דָּבָר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ מְבִיא גְּאֻלָּה לְעוֹלָם, הוּא מְרַמֵּז עַל הַגְּאֻלָּה. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' יוֹסֵף שֵׁינְבֵּרְגֵר שְׁלִיט"א **"שֶׁ"שָׁלַח יָדוֹ"** בְּגִימְטְרִיא מְשִׁיחַ **"בְּמַלְאֲכַת**

רעהו בגימטריא בתשע"ב. "אם לא שלח ידו במלאכת", ר"ת אֶלִישׁ"ב. "שלח ידו", ר"ת יוסף שלום. וכן מובא ב'בעל הטורים' שם "אם לא ימצא הגנב ונקרב" ר"ת אֶלִיה"ו.

עוד רמזים כתב לנו הרה"ג ר' אביגדור אהרנזון שליט"א: אֶלִיהוּ התשבי בא בגימטריא תשע"ב. וכן אֶלִיהוּ הנביא יבא ויבשר לנו גאולה בגימטריא ה'תשע"ב. וכן אֶלִיהוּ הנביא. אֶלִיהוּ התשבי. אֶלִיהוּ הגלעדי. במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד, בגימטריא בזמן האלף הששי בשנה תשע"ב. וכן נסח הברכה מנחם ציון ובונה ירושלים בגימטריא זהו בה' אלפים תשע"ב. וכן תשע"ב בגימטריא בו יבוא רוח אפינו משיח הוי"ה. ובגימטריא האב יעזור וגן ויושיע. ובגימטריא זמן של גאולה ברחמים. ובגימטריא מהר אהוב [אהוב] פי בא מועד וחנונו כימי עולם. ובגימטריא הגאולה תבוא על ידי חסדים טובים. ובגימטריא נסח התפלה זכרנו לגאולה וישועה עם האותיות. ובגימטריא היא היא השנה של הגאולה. ובגימטריא היא שנה שבה ניגאל. ובגימטריא זמן היציאה מגלות לגאולה. ובגימטריא מלא ידונו מברכותיך. וכן ה'תשע"ב בגימטריא נסח הזמירות מבור גלות דלנו. ובגימטריא בה היא העת הפקידה לגאולה. וכן שמעתי בשם האדמו"ר מספינקא כהנא שליט"א שתשע"ב בגימטריא גאלנו גאולה שלימה במהרה. והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שמנחם אב תשע"ב בגימטריא בראשית.

וכן שמעתי שיש רמז נפלא ביותר בגמרא (שבת קיג:) שדורשת את הפסוק שנאמר על רות שממנה יוצא מלך המשיח (רות ב, יד) "ותאכל" בעולם הזה, "ותשבע" לימות המשיח, "ותתר" לעתיד לבא. "ותאכל" בגימטריא תאנה, המרמזת על עץ הדעת שאותו אוכלים בעולם הזה, עד שיתקן בימות המשיח. "ותשבע" מרמז על שנת תשע"ב שתהיה ימות המשיח, "ותתר" מרמז על שנת תת"ר, בתחלת האלף השביעי שתהיה הזמן של לעתיד לבא. וכן "ותשבע" מרמז על שפע פרנסה, וזה דומה לגאלת מצרים שמיד כשהתחיל להתנוצץ אור הגאולה במכת דם, קבלו היהודים שפע פרנסה ממכירת מים למצרים וכפי שבארנו שהשבע מתחיל בשנה הרביעית לשמיטה, שהיא שנת תשע"ב. וכן שנת תשל"ו שהיא חלק מתהליך הקץ כדלעיל, מרמזת בהמשך הכתוב "וגם של תשל"ו לה מן הצבתיים ועזבתם ולקטה". והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א ש"תשל"ו לה" ש"תשל"ו לה" עם הכולל בגימטריא תשע"ב. ונראה שיש כאן רמז על ג' קצאים: "של" מרמז על שנת ש"ל שהיתה קץ, כמובא בספר 'כפר לאדן' מהחיד"א (על 'אבות דרבי נתן' פכ"א עמוד רמה) כתוב בשם האר"י שמשנת ש"ל עבר גבול אחישנה ונכנס גבול בעתה. "תשל"ו, מרמז על שנת תשל"ו, ו"לה", מרמז על קץ תשע"ב.

מצינו במדרש (ילקוט ישעי' תצט) אמר רבי יצחק שנה שמלך המשיח נגלה בו, כל מלכי אמות העולם מתגרים זה בזה, מלך פרס מתגרה במלך ערבי, והולך מלך ערבי לארם ליטול עצה מהם, וחוזר מלך פרס ומחריב את כל העולם, וכל אמות העולם מתרעשים ומתבהלים ונופלים על פניהם ויאחז אותם צירים כצירי יולדה, וישראל מתרעשים ומתבהלים ואומר להיכן נבא ונגלך, להיכן נבא ונגלך, ואומר להם בני אל תתיראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם מפני מה אתם מתיראים אל תיראו הגיע זמן גאלתכם. וכן מצינו בגמרא (יומא י) אמר רבה בר בר חנה, אמר רבי יוחנן משום רבי יהודה בר אלעאי, עתידה רומי שתפול ביד פרס, קל וחומר ממקדש ראשון, ומה מקדש ראשון שבנאוהו בני שם והחריבוהו כשדים, נפלו כשדים ביד פרסיים, מקדש שני שבנאוהו פרסיים והחריבוהו רומיים, אינו דין שיפלו רומיים ביד פרסיים, אמר רב, עתידה פרס שתפול ביד רומי. אמר ליה רב כהנא ורב אסי לרב, בנאי ביד סתוראי, אמר ליה, אין, גזירת מלך היא. ורואים שהמלחמה לעתיד לבא היא בין פרס לרומי, ויש מחלקת מי מנצח. וכן מובא בספר 'ילקוט אוהב

ישראל' הרה"ק רבי מרדכי מסלונים זיע"א ספר ששמע בשם הרה"ק מאפטא זיע"א שבאחרית הימים ירצו אמות העולם להלחם זה בזה, אך יחשבו ויתבוננו שתצא מזה טובה לישראל, ויתאספו כלם להשוות החלוקים ביניהם כדי שלא יצטרכו להלחם, אך זה לא יעזר להם, והם ילחמו זה בזה עד שיגיע סופם. וסיים שמתר לומר הדבר בשמו, פאומר בשם נביא.

וננסה לבאר את דברי הגמרא לפי המהר"ל עם המציאות של זמינו (סנהדרין צז). תנו רבנן, שבוע שפון דוד בא בו, שנה ראשונה [תשס"ט] מתקים מקרא זה, "והמטיתי על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר". [בשנה זו התחיל משבר כלכלי בכל העולם חוץ מארץ ישראל]. שניה [תש"ע] חצי רעב משתלחין. [המשבר הכלכלי מחריף]. שלישית [תשע"א] רעב גדול, ומתים חסידים ואנשי מעשה. [לצערנו נפטרים הרבה גדולי ישראל היל"ת. וזה גם בסוד הקרבנות שאומרים בתחלת תפלת מנחה]. ברביעית [תשע"ב] שבע ואינו שבע. [מתחילה הנית הגאולה בדברי המהר"ל]. בחמישית שבע גדול, ואוכלין ושותין ושמחין, ותורה חוזרת ללומדיה. בששית קולות. ובשביעית מלחמות. במוצאי שביעית בן דוד בא. וכן שמעתי שבמוצאי שנת השמיטה תשס"א היתה בארה"ב שמיטת קרקעות [נפילת מגדלי התאומים], ובמוצאי שנת השמיטה תשס"ח היתה שמיטת כספים, שאז בסוף השנה ממש התחילה הנפילה הכלכלית בארה"ב. ועכשיו אנו מצפים למוצאי השמיטה הבאה תשע"ה, שאז יגמר ברור הטוב מהרע בדברי האריז"ל שנביא לקמן. וכן במוצאי שנת תשע"ה אנו נכנסים לשנת ה' אלפים תשע"ו שהיא שנה שחוזרת לשרש, היינו שמתחלקת לאותו מספר [76 כפול 76] דבר נדיר שקרה בפעם שעברה בשנת תרכ"ה, ויקרה בפעם הבאה בשנת תתקכ"ט. וכן שנת תשע"ה מרמזת בכתוב [תהילים לו, ז] "אדם ובהמה תושיע יהוה". ולפני זה יש אות ה', המרמזת על ה' אלפים. וכן תשע"ה ר"ת הפסוק המדבר על גלות מצרים, [שמות ה, ח] "ואת מתקנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו". וכן תשע"ה בגימטריא נסח התפלה זכרנו בזכרון טוב לפניך. והוסיף הרה"ג ר' צ' ח' שליט"א שתשע"ה מרמזת בנסח התפלה: 'זה דמעת פניהם תשעה. ותאסף עדר תועה. ותקים לך רועה. ופקד בטוב צאנך.

מובא ברבנו בחיי (במדבר לג, ב) "ויכתב משה את מוצאייהם למסעייהם", וחזר ואמר "ואלה מסעייהם למוצאייהם", כי האחד הוא יציאת ישראל ממצרים והשני יציאתנו מן הגלות החל הזה. רואים שמסעות ישראל במדבר מרמזים על מסעות ישראל בגלות האחרונה, וכפי שבארנו במאמר 'חשמל אות' שהחנייה "בחשמונה" מרמזת על חנכה, והחנייה "ברפידים" מרמזת על פורים. וכן מובא בספר 'באר שבע' שהר"ת של הד' גליות בבל מדי יון אדום, ר"ת של הפתויב (במדבר לג, א) "אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים". וכן תשע"א ר"ת הפתויב המדבר על עכוב הכניסה לארץ ישראל, (במדבר לב, יג) ויחר אף ה' בישראל וינגעם במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור העשה הרע בעיני ה'". וכן ציון ירושלים יהודה בגימטריא תשע"ב. והוסיף הרה"ג ר' צ' ח' שליט"א שנסח הקינה של רבי יהודה הלוי "ציון הלא תשאלי לשלום אסיריך", בגימטריא ה'תשע"ב.

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים
ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 80 ₪ בלבד בטל: 0573109982.
או במייל fish@neto.net.il
ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.
ניתן לקבל ללא תשלום בדואר אלקטרוני את מאמר קץ הגאולה בתשע"ב כ360 ראיות על ביאת המשיח בקרוב.
יצא לאור בעימוד מחודש עם פרקים וכותרות. לשלוח בקשה למייל.

נטפי תנחומים אשגר קדם ידיד נפשי כ"ק האדמו"ר מאוסטרבא ביאלה שליט"א בהלקח ממנו בדמי ימיה אשת חבר הרבנית ז"ל בת האדמו"ר מלעלוב ירושלים זצ"ל יהי רצון שלא ישמע עוד שוד ושבר בגבולכם ואך טוב וחסד ירדפוכם כל הימים. ובנחמת ציון וירושלים תנחמו בקרוב אכ"ר.